

متن پرسش

سلام و عرض ادب و احترام و ارادت به پیشگاه حضرت حجت ارواحنا له الفدا. استاد وقتی در تمام دعاهای ماه مبارک رمضان سیر می‌کنیم عمده از خداوند می‌خواهیم که حج بیت الحرامی که المبرور حجه و المشکور سعیم و المغفور ذنوبهم نصیمون فرماید. یا در جایی دیگه از خداوند می‌خواهیم أن تجعل لی فی علمی هذا الی بیتک الحرام سبیلا... قتلا فی سبیلک. تقریباً در تمام دعاهای ماه مبارک مسئله حج خیلی مطرح شده، مگه در ظاهر و باطن حج چه اسراری یا چه تحولاتی در شدن بندگان بوجود میاد که از خدا در تمام لحظات ماه مبارک و مخصوصاً تقدیرات شب قدر مسئله حج مقبول رو می‌خواهیم؟ آیا این نشان دهنده قدر و اندازه حقیقی ماست و برای امام عصر علیه السلام هم همین تقدیر هست چون مخاطب اصلی و اولی ادعیه حضرات معصومین علیهم السلام هستند و ایشان شیوه دعا کردن رو به ما می‌گن؟ استاد آیا این نشون دهنده روشن کردن افق توحیدی همه انسان‌ها نیست؟ استاد یک سوال دیگه دارم اینکه از صبح تا شب ماه مبارک قلم آشوبه و همش دلتنگ امام زمانم علیه السلام، دلم پیش مردم غزه است. همش دلم می‌خواد گریه کنم، بعضی مواقع با خودم می‌گم کاش می‌شد طی الارض کنم و برم کمکشون، (آخه من یک خانوم جوانم)، اصلاً میل خوردن حتی افطاری هم ندارم. غذا از گلویم پایین نمیره، همش فکر می‌کنم خیلی بی‌فایده هستم برای انقلاب اسلامی و ظهور و فرج مولا (مخصوصاً وقتی تلاش شما و استاد پناهیان و استاد شجاعی و رهبر عزیزمون و خیلی از شهدا و اساتید دیگه مثل حاج قاسم عزیز رو می‌بینم) از خودم بدم میاد. چیکار کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. بنده نیز در همین نظر هستم که بحث طلب خانه توحید برای حضور بیشتر در فضای توحیدی است. ۲. آری! همان‌طور که ذیل سؤال شماره ۳۷۲۴۴ عرض شد حقیقتاً امروز نمی‌توانیم بدون توجه به آنچه در غزه می‌گذرد حضوری قابل پذیرش برای خود احساس کنیم. امید است خداوند بهترین تقدیرات برای مردم غزه و برای ما نسبت به مردم غزه مقدر کند حتی به قیمت شهادت. موفق باشید